

12.7.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 1848/2009, którą złożyła Rosa Álvarez Álvarez (Hiszpania) w imieniu Xivares 'el Tranqueru' Residents Association, w sprawie działalności wydobywczej w kamieniołomie Sato-Aboño, w Gijón

1. Streszczenie petycji

Składający petycję wyrażają zaniepokojenie nieprzestrzeganiem przez spółkę eksploatującą kamieniołom Sato-Aboño w Gijón przepisów dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Nieprzestrzeganie przepisów dotyczy sadzenia traw, krzewów i drzew w celu rekultywowania terenów kopalnianych i wyrównania szkód.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 23 marca 2010 r. Zwrócono się do Komisji, o dostarczenie informacji (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 12 lipca 2010 r.

Autor petycji, w imieniu „El Tranqueru” – Stowarzyszenia Mieszkańców Xivares, wyraża opinię, że eksploatacja kamieniołomu Sato-Aboño w mieście Carreño oraz fabryki cementu Tudela de Veguín, S.A. znajdującej się w mieście Gijón (w obu przypadkach działalności przemysłowych zlokalizowanych w Autonomicznej Wspólnocie Asturii, w Hiszpanii) może mieć negatywny wpływ na środowisko.

Jeśli chodzi o kamieniołom Sato-Aboño, składający petycję sygnalizuje, że plan poprawy stanu środowiska, o którym mowa jest w oświadczeniu OOS, nie został zrealizowany.

W odniesieniu do fabryki cementu Tudela de Veguín SA, składający petycję stwierdza, że do

tej pory fabryka nie podjęła żadnych środków przyczyniających się do zmniejszenia rozproszenia emisji wokół fabryki lub poprawy aspektu wizualnego terenu, zgodnie z udzielonym zintegrowanym zezwoleniem środowiskowym.

Komisja przeanalizowała informacje przedstawione przez autora petycji w świetle prawa UE mogącego mieć zastosowanie w tym przypadku.

Zmieniona dyrektywa Rady 85/337/EWG¹ (znana jako dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub dyrektywa OOS) przewiduje przeprowadzanie OOS dla niektórych przedsięwzięć publicznych i prywatnych. Dyrektywa OOS wprowadza rozróżnienie na tzw. przedsięwzięcia załącznika I, które muszą zawsze podlegać procedurze OOS, oraz przedsięwzięcia załącznika II, w przypadku których państwa członkowskie decydują, czy przedsięwzięcie podlegać będzie OOS na podstawie indywidualnej analizy lub dopuszczalnych wartości i kryteriów określonych w krajowych przepisach wdrażających dyrektywę.

Zastosowanie procedury OOS zapewnia określenie skutków środowiskowych danego przedsięwzięcia i dokonanie ich oceny, zanim właściwy organ wyda zezwolenie na inwestycję. Opinia publiczna może wypowiedzieć się na temat tych przedsięwzięć i konieczne jest uwzględnienie wszystkich konsultacji. Opinia publiczna powinna być także poinformowana o treści zezwolenia na inwestycję.

Jeżeli chodzi o dyrektywy środowiskowe (dyrektywa ptasia 79/409/EWG² oraz dyrektywa siedliskowa 92/43/EWG³) należy zauważyć, że miałyby one zastosowanie, gdyby omawiane przedsięwzięcie miało znaczący wpływ na obszar Natura 2000. W takim przypadku procedura OOS może być użytecznym narzędziem stosowania wymogów i środków bezpieczeństwa przewidzianych w art. 6 dyrektywy siedliskowej.

Dyrektywa 2008/1/WE dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁴ (zwanej dalej dyrektywą IPPC, skodyfikowana wersja dyrektywy 96/61/WE) ma na celu osiągnięcie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i kontroli zanieczyszczeń powstałych w wyniku działalności wymienionych w załączniku 1. Instalacje do produkcji klinkieru cementowego w piecach rotacyjnych o wydajności przekraczającej 500 ton dziennie lub do produkcji wapna w piecach rotacyjnych o wydajności przekraczającej 50 ton dziennie, albo w innych piecach o wydajności powyżej 50 ton dziennie podlegają przepisom dyrektywy IPPC (patrz punkt 3.1 załącznika 1).

Zgodnie z dyrektywą IPPC objęte jej przepisami instalacje muszą funkcjonować zgodnie z pozwoleniami, które obejmują dopuszczalne poziomy emisji obliczone według najlepszych dostępnych technik (BAT) i których celem jest zapobieganie emisjom i ich wpływowi na całe środowisko, a gdzie jest to niewykonalne, ogólnie obniżanie emisji i ograniczanie ich skutków. A zatem zapobieganie lub ograniczenie emisji do powietrza, wody i gleby powinno opierać się na zezwoleniach środowiskowych wydawanych zgodnie z dyrektywą IPPC.

Komisja przyjęła szereg dokumentów referencyjnych BAT (BREFs) obejmujących

¹ Dyrektywa 85/337/EWG (Dz.U. L 175 z 5.7.1985) zmieniona dyrektywą 97/11/WE (Dz.U. L 73 z 14.3.1997), dyrektywa 2003/35/WE (Dz. U. L 156, z 25.6.2003) oraz dyrektywa 2009/31/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009)

² Dz.U. L 103 z 25.4.1979. skodyfikowana dyrektywą 2009/147/WE (Dz.U. L 20 z 26.1.2010)

³ Dz.U. L 206 z 22.7.1992.

⁴ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s.8

działalności wchodzące w zakres dyrektywy IPPC. Właściwe władze powinny brać je pod uwagę przy ustalaniu opartych na najlepszych dostępnych technikach wartości dopuszczalnych emisji, parametrów lub równoważnych środków technicznych dla takich zakładów. Dokumenty BREF dotyczące przedsiębiorstw produkujących cement, wapno oraz tlenek magnezu zostały przyjęte w grudniu 2001 r. a ich przegląd jest obecnie w końcowej fazie¹.

Zgodnie z udostępnionymi informacjami projekt kamieniołomu Sato-Aboño został poddany publicznej konsultacji a procedura OOS została zakończona wydaniem oświadczenia OOS, które przyjęto w dniu 18 maja 2006 r. decyzją Consejería de Medio Ambiente, Ordenación del Territorio e Infraestructuras, i które opublikowano w Dzienniku Urzędowym rządu Asturii w dniu 17 czerwca 2006 r. W odniesieniu do fabryki cementu Tudela de Veguín, S.A zezwolenie IPPC zostało wydane na mocy decyzji Consejería de Medio Ambiente y Desarrollo Rural w dniu 29 kwietnia 2008 r. i opublikowane w Dzienniku Urzędowym rządu Asturii w dniu 12 czerwca 2008 r.

Na podstawie dostępnych informacji Komisja nie jest w stanie zidentyfikować jakichkolwiek terenów objętych programem Natura 2000, które mogłyby być narażone na szkody z powodu bliskiej lokalizacji opisanych powyżej działalności przemysłowych.

Komisja pragnie podkreślić, że odpowiedzialność za właściwe wdrożenie prawa UE należy przede wszystkim do państw członkowskich. Na mocy Traktatu Komisja nie ma uprawnień do zastępowania władz państw członkowskich w sprawowaniu kontroli i wdrażaniu ich własnych decyzji. Jeśli autor petycji pragnie podważyć te kwestie powinien rozważyć skorzystanie ze środków odwoławczych przewidzianych w prawie hiszpańskim.

W tym konkretnym przypadku Komisja nie może stwierdzić żadnego naruszenia prawa środowiskowego UE.

¹ Zostały oficjalnie zawarte dnia 18 maja 2010 r. i czekają obecnie na publikację w Dzienniku Urzędowym.